

»SLOVENSKI
SEM SE
OD DRUGI
DELAVCOV
NAVČILA«
STR. 5

»DA MLAJŠE
GENERACIJE
NE BI POZABI-
LE TEGA
GROZNEGA
OBDOBJA«
STR. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 22. julija 2010 ☼ Leto XX, št. 29

Aktualno v letu 2010

TRI PORABSKE OBLETNICE: ZVEZA, SAMOUPRAVA IN RADIO

Državna slovenska samouprava Gornji Senik: 3. marca – 15 let; Radio Monošter: 23. junija – 10 let in Zveza Slovencev na Madžarskem: 27. oktobra – 20 let, so tri, za Slovence na Madžarskem pomembne obletnice. Dve sta že uradno mimo, in sicer izvolitev Državne slovenske samouprave in začetek oddajanja slovenskega programa Radia Monošter, medtem ko bo minilo dvajset let od prvega občnega zbora (Slovenske zveze, kot je bilo napisano na vabilu) Zveze Slovencev 27. oktobra 2010. Z obema narodnostnima organizacijama in radijskimi oddajami je najtesneje povezano življenje Slovencev v Porabju in na Madžarskem nasploh; nič ali skoraj nič se ne more zgoditi brez treh ustanov, naj bo v Porabju, Sombotelu, Budimpešti, Mosonmagyaróváru; zelo pogosto v Sloveniji, zlasti Prekmurju in tudi v stikih in sodelovanju s Slovenci, ki živijo v Avstriji, Italiji in na Hrvaškem, kar nekajkrat pa sta krovni organizaciji sodelovali tudi v delovnih telesih Evropske unije v Bruslju. Zdaj, po toliko letih, ne govorimo več o ustvarjanju prepoznavnosti Državne samouprave, Zveze in Radia, marveč o vsebini in pomenu dela in načrtih. Najprej na kratko – proti napovedani proslavi na Gor-

njem Seniku bo za podrobnosti še priložnost – o Državni slovenski samoupravi, ki je rezultat zakona o narodnih in etničnih skupnostih, sprejetega v madžarskem parlamentu leta 1993. Vodstvo državne slovenske samouprave so izvolili 3. marca 1995 v Monoštru in se odločili, da bo sedež narodnostno politične organizacije na Gornjem Seniku. Tedaj je bil sprejet tudi dogovor, za razliko od nekaterih manjšin na Madžarskem, da Zveze Slovencev ne pridružijo ali vključijo v državno samoupravo, ampak da krovni organizaciji sodelujeta in si po pristojnostih delita delo. Praksa kaže, da je bila odločitev pravilna, obe organizaciji imata še pre-

več in ne premalo dela. Sta sestavni del narodnostnega utripa neposredno med Slovenci, za razliko od nekdanje (do leta 1989 oziroma 1990) Demokratične zveze južnih Slovanov, ki je z budimpeštanske ulice Nagymező poskušala in deloma celo uspevala razreševati probleme slovenske, hrvaške in srbske manjšine na Madžarskem. Upam si poudariti, da je nekdanja skupna organizacija – DZJS, zlasti v osemdesetih letih prejšnjega stoletja, resno opozarjala madžarsko vlado in vladajočo partijo na odprte manjšinske probleme, zlasti na šolskem področju in v kulturi. Kdor vidi vse slabo v DZJS, ta razmer neposredno ne pozna in je za

njene aktivnosti slišal zgolj posredno. To seveda ne pomeni, da so bili rezultati dela DZJS primerljivi s sedanjima krovnicima organizacijama, še zdaleč ne, toda nekaj opozoril je bilo upoštevanih pri tedanji oblastni strukturi. DZJS je najprej nekoliko tipaje, potlej pa zelo tvorno sodelovala na Srečanjih manjšin sosednjih držav, ki so jih izmenjaje organizirali vsako leto v drugem mestu. Zadnje tako srečanje je bilo leta 1990 v Osijeku, kjer smo že poročali iz tamkajšnjih medijskih hiš (RTV centra Osijek), ki so jih varovali z orožjem, razpad Jugoslavije je že vstopal skozi vrata. Če se vrnem k Državni slovenski samoupravi, potem

naj zapišem bolj ali manj znano: pod vodstvom predsednika Martina Ropoša poskuša uresničevati naloge na številnih področjih, s poudarkom na skrbi za učenje in ohranjanje materinščine od vrtca naprej do dvojezičnih osnovnih šol, gimnazij in srednje strokovne šole, njena je tudi frekvenca, na kateri deluje Radio Monošter, za katerega mora zagotavljati denar (kar ji v celoti ne uspeva).

Samouprava vseskozi sodeluje tudi pri ocenjevanju in nastajanju manjšinske politike, in sicer na sejah mešanih komisij, ki ocenjujejo uresničevanje Sporazuma o zagotavljanju posebnih pravic prekmurkim Madžarom in Porabskim Slovencem, na skupnih sejah madžarske in slovenske vlade (Lendava in Monošter prvič in drugič v Keszthelyu), na sejah Sveta za Slovence v sosednjih državah pri slovenski vladi, na vseslovenskih srečanjih v Ljubljani, povezuje se in sodeluje z ostalimi manjšinami v državi, zdaj ko čakajo, če se zgolj dotaknem nalog, izvedba popisa prebivalcev, in pri izpeljavi zagotovila nove vlade Viktorja Orbána, da bo spremenjen volilni zakon tako, da bo imelo vseh trinajst manjšin svoje poslance v številčno krepko zmanjšanem parlamentu.

(se nadaljuje na 2. strani)

(nadaljevanje s 1. strani)

Aktualno v letu 2010

TRI PORABSKE OBLETNICE ...

Od sedanjih 386 poslanskih sedežev naj bi jih v bodoče bilo 200 oziroma z manjšinskimi 213. Glede na dvotretjinsko večino v parlamentu s sprejemom spremenjenega volilnega zakona ne bo težav, le pripraviti ga morajo pravočasno. In kot rečeno, o razsežnostih dela Državne slovenske samouprave podrobneje pred slovesnostjo, ki jo pripravljajo za počastitev obletnice. Zdaj je že očitno, da se Števanovčani na slovesnost ne bodo pripeljali po novi cesti med Verico in Gornjim Senikom, kot je bilo že tolikokrat obljubljeno. Če se prav spomnim, je slovenski minister za Slovence v sosednjih državah in po svetu akademik dr. Boštjan Žekš o omenjeni cesti dejal nekako takole, da bo njena posodobitev simbolno dejanje Budimpešte v pripravljenosti pomagati Porabju.

Po datumu najbližja je deseta obletnica Radia Monošter, ki se je oglasil 23. junija 2000 z enournim programom med tednom in dvema urama v nedeljo, torej z osmimi urami programa v tednu in tako je še zdaj (cinik bi k temu dodal, da se s tem obsegom res ne gre hvaliti).

Ustanovitev samostojne slovenske radijske postaje je predlagal predsednik Zveze Slovencev Jože Hirnök 4. aprila leta 1995 v Ljubljani na zasedanju mešane slovensko-madžarske komisije, ki je ocenjevala uresničevanje enkrat že omenjenega sporazuma, s katerim naj bi Madžarska in Slovenija skrbeli za Porabske Slovence in prekmurske Madžare. Pobuda je bila sicer sprejeta, toda trajalo je kar pet let priprav, v katerih se je zvrstilo še in še sestankov, pogovorov in razprav, zakaj Porabskim Slovincem samostojna ra-

dijska postaja, zakaj ne pod okriljem madžarskega radia, ki je začel leta 1979 oddajati tedenske polurne slovenske oddaje iz regionalnega studia v Győru. Poleg načelnih, beri političnih zadev, je bilo potrebno sočasno razreševati materialne probleme, začevši od tega, kje sploh bo radijska postaja. In če zdaj preskočim napore in dileme, preden se je prvič slišala slovenska beseda Radia Monošter, potlej lahko rečem, da ima pobuda Jožeta Hirnöka izjemne, neprecenljive posledice v dobrem in rezultate. Kajti z nastajanjem radijske postaje je iz zapuščenega tovarniškega vrtca zrasel Slovenski kulturni in informativni center s prvim sodobnim hotelom Lipa v Monoštru. Poudariti kaže, da brez pomoči Slovenije in izjemne zavzetosti nekaterih politikov, ne samo manjšinskih, Slovenskega doma, kot žarišča in stičišča informativne in kulturne dejavnosti Slovencev v Porabju in na Madžarskem, ne bi bilo.

Radio Monošter, ki ga vodi Francek Mukič, je moral in še mora premagovati preveč ovir, tako finančne kot tehnične narave. Kljub skromnemu programskemu obsegu se je uveljavil s kakovostnim programom, ki informira, na nevsiljiv način prispeva k ohranjanju jezika, zlasti narečja, in tudi zabava. Kako zelo malo je osem ur radijskega programa na teden na sedanjih ravni elektronskih medijev v Evropi, je očitno sleherniku, ki se ukvarja s tem področjem. Izkušnje iz sveta govorijo, da

daje optimalne rezultate le celodnevni radijski program, kajti vedno manj je poslušalcev, ki čakajo na določeno oddajo. Zato so v veliki prednosti prekmurski Madžari, ki imajo dnevno kar 17 ur živrega radijskega programa iz RTV studia v Lendavi. Če bo dinamika razvoja Radia Monošter tudi v naslednjem desetletju enaka prvemu, potlej mu ne bo uspelo dohiteti Prekmurskega madžarskega radia, poslušanega tudi na Madžarskem. In ker sem že omenil cinika, bi le-ta upravičeno pripomnil, da je Radio Monošter dokaj verna podoba odnosa Madžarske do Porabskih Slovencev.

Tretja obletnica – in vsebina med vsemi se tesno prepleta – je ustanovitev Zveze Slovencev, ki se je zgodila na Gornjem Seniku 27. oktobra 1990. Tu naj zgolj ponovim večkrat rečeno: Z Zvezo Slovencev so dobili Slovenci na Madžarskem svojo prvo samostojno narodnostno organizacijo in jo ohranili tudi po izvolitvi Državne slovenske samouprave. Če bi želel napisati in opisati, kaj vse je počela Zveza Slovencev v dvajsetih letih, potem bi moral imeti na voljo ves časopis Porabje. Vendar sem prepričan, da so bralke in bralci časnika bolj zadovoljni s tem, kaj Zveza Slovencev dela, kakor jih zanima, kaj o Zvezi pišemo novinarji. Čeprav tudi to ni nepomembno, zato več in podrobneje seprembra in oktobra, pred okroglo obletnico.

ERNEST RUŽIČ

www.porabje.hu

Porabske skupine v Benedikti

Kulturno društvo Benedikt je nej fejš poznano v Porabji, ka smo se do tejša mau samo gledališniki Nindrik-indrik leko nota pokazali pri njej z dvöma igrama pred par lejti. Tau tü samo zatok leko, ka nas je predstavnica Javnoga sklada OI Lenart Breda Rakuša Slavinec gora ziskala kak zvöjn Slovenije živeče Slovence. Porabska kultura se je zdaj pá ranč tak z njeno

Ljudske pevke ZS iz Varaša pa Števanovec večkrat vküper tö gorstaupijo

pomočtjauv leko spoznavala v Benedikti 2. juliüša 2010, gda je domanjo Kulturno društvo pripravilo program POZDRAV Benediktu. Domanji Ženski zbor Kulturnoga društva Benedikt je zdaj svetijo 5. jubilej svojga dela, steroga smo posaba pozdravili mestni župan, poslanec Državnoga zbora RS Milan Gumzar, predsednik Kulturnoga društva Janez Šijanec pa predstavnica Slovenske zveze, avtorica toga članka.

Prekj pauvörni program so dale porabske ljudske pevke pa folkloristi. Ljudske pevke Slovenske zveze iz Varaša pa Števanovec je gospa Marija Rituper pripravila z desetimi porabskimi pesmimi, en tau so zaspejvale posaba, en tau pa vküper. Pesmi so bile fejš srečno vöodabrane, tau je svedočila reakcija publike tü. Pesmi kak Oča so mi pravli, Igrala je Forgošova banda, Eno tašo bi rad... so lepau zvene, so publiko sprajle v veseldje. Folklorna skupina Slovenske zveze iz Sakalauvec je pod mentorstvom gospé Dragice Kolarič dva spleta (dvanajset plesov, kak Šamarjanka, Sotiš, Štirje fantje, Špancer polka) zaplesala, sprvajo ji je na harmoniki Boris Velner. V imeni organizatorja je zadovoljnost s programom ta pravo predsednik društva, steri je vsem nastopajočim podaro indašnje papirinate raužice.

Mislím, ka je pošteno tak, če se s strani Slovenske zveze zdaj v novínaj tü lepau zavalím tak števanovskim kak monoštrskim pevkam, sakalauvskim folkloristom, fudaši, mentorícama gospé Mariji Rituper pa Dragici Kolarič, sterívi sta žal, nej mogli biti zraven. Posaba je hvalo vrejden folklorist, steri je zavolo svoje avstrijske službe samo tak leko pleso, ka se je posaba pripelo z avtonom. Brezi njega, polonja petoga para, bi skupina nej mogla gora staupiti. Tau je za peldo valaun solidarnost, ka de vsebola potrebna pri malí kulturni skupínaj.

Na razstavi pod imenom Porabje so lepau kazali vsefale kvačkani okraski Margíte Korpič iz Traušča, lejpe papirinate rauže, korine, püšli Iluške Dončec iz Števanovec pa Marije Čato z Dolejnjoga Senika. Bili smo veseli pa zadovolni vsi, za koj se lepau zavalím KT Benedikt, posaba tajnici Metki Erjavec za kontakt.

Klara Fodor

Sojé na veukoj mlaki

Ljubljansko barje

Ljubljansko barje je južni tau ljubljanske doline pa je sploj ravno. Zemla *Barja* se je začnila spuščavati pred dvej milijon lejtami. V slejdnji petstau lejtaj je gratalo niže za eden meter pa eške gnes dé doj za 2 cm vsikšo leto. Že inda so lidgé brodili na tau, ka bi 10 km šurko pa 20 km dugo mokro zem-

Soje so iže na Barji nad vodaav držali

lau posišili pa kak njivo nūcali, depa se je tau eške do gnes nej cejlak prišikalo.

Gnešnja Barje je na konci ledene dobe (jégkor) bilo edno veuko jezero, iz toga je kisnej gratala mlaka. Pred blūzi 6500 lejtami so v tau krajino prišli prvi pavri, šteri so na sūji mejstaj svoje iže postavili. Té male »vesnice« so se zvale *kolišča*, ka znamenūje, ka so leseni rami stali na sojaj. Prvo takšo skupino iz so najšli pred stau lejtami, gnes poznamo na Barji skoro 40 takši mest. Od »mostiščarov«, prvi prebivalcov krajine, je napiso slovenski pisateu *Janez Jalen* roman »*Bobri*« (hódok). Leta 2002 so na Barji najšli 5000 lejt stari leseni »picikli«, šteroga držijo za najstarejšoga v Evropi. Sploj stari je tisti leseni čanakli tō, šteri je dugi deset mejterov, naredili pa so ga iz edne same drejve. Z njaga so koliščari lovili ribe pa poberali vodne sade.

Gda je prišla rimska civilizacija na tau zemlau, so izkopali ravno paut reki Ljubljanici. Zemlau so vkūpsklali, zatok je voda nej mogla vkrajteči. Tistoga ipa je pá mlaka gratala, na tau kaže, ka je indašnja rimska poštija pokrita s šotov (tőzeg).

Vrhnika je zvün Ljubljane najvekši varaš na Barji. Tam so že v najstarejši cajtaj prejkpakivali vse, ka so po Savi pa Ljubljanici s čanaklinami gorpripelali. Pri vesi *Podpeč* so se vsikder stavili, ka so tam kopali fejst lejpi marmor (márvány). Rimski pisateu *Plinij* je dojspiso pripoveist od *Argonavtov*, šteri so od ednoga krala pri Črnom maurdji vkradnili zlato vuno. Ž njauv so se po Donavi, Savi pa Ljubljanici pripelali do Vrhnike (ali indašnje *Nauportusa*), gde so svoj šift razno pobrali pa

ga tak odnesli do Jadrana, na paut nazaj v Grčijo. Gnes poznamo Vrhniko bole o tom, ka se je tam »na klanci« naraudo veuki slovenski pisateu *Ivan Cankar*. V njegvoj rojstnoj iži je gnes muzej, turisti pa radi gorpoiškejo vretino Ljubljanice tō, nej daleč od varaša.

Na južnom konci Barja má reka Ljubljanica več vretin, do Ljubljane pa teče samo 20 kilomejterov. Po svojoj pauti spadne samo štiri mejtere, zatok v krajini večkrat povauden geste. Če rejsan Ljubljanica dostakrat pod zemlauv teče, gestejo drūgi potoki, šteri včási preveč vodé majo. Pri najvekšoj viskoj vodej leta 1933 je po Ljubljanici 400 m³ vodé na sekundo teklo.

Do druge polovice 19. stoletja so zvali krajino *Ljubljansko močvirje* (mocsár). Tistoga ipa je slovenski pisateu *Fran Levstik* čūu od domanji lidi iz vesnice Ig, ka déjo na »borje«, tá, gde so bauri. Ništerni eške gnes zovéjo ravén »Mah« zavolo toga, ka je v mokri mlakaj dosta maha (moha) raslo.

Pod Ljubljanskim barjom se zemla dosta gible, zatok se trausi tō. Leta 1895 je ranč od tistec prišo veuki potres (földrengés) v Ljubljani na vüzemsko nede-

lo, gda je največ lūdi eške spaló. Začnili so bejšati iz ramov pa se zberali v parkaj. Cūgli so dojteli, mrlo je sedem lūdi. Po potresi so v petnajseti lejtaj cejli varaš obnavili, te je daubo gnešnja formo.

Lejpi spomin na žitek Ljubljane z vodaav je Prešernova pesem »Povodni mož«, v šteroj lejpo, gizdavo dekle Urško odpela v svejt pod vodaav strašni povodni mauž. Prešeren je prej v ljubljansko Trnovo dostakrat odo gledat barje, štero je te eške srejdji varaša tō bilau. Pred prvov bojnov so tam samo gračenke meli pa zelenjé pauvali. Eške dvajsti lejt kisnej je tam menje kak gezero lūdi živelo. Sledik so Barje tō pozidali, dostakrat so rame na črno gorpo-tegnili.

Do 19. stoletja je gratalo pod zemlauv dosta šote. Na barji so zavolo ovaške klime leko gorostali samo takši mahovi, šteri v sebi dosta vodé držijo za sūje cajte. Zavolo mokroga

V etoj iži se je srmačkim starišom naraudo Ivan Cankar

lufta mah pomalek preminé, tak ostane šota, štera je pod zemlauv kusta do 6 mejterov. Lüstvo go je nūcalo za kūriri pa v svoji gračenkaj, depa zavolo veukoga kopanja je zemla vsikder niže bila, tak pa je vsikder več povaudni bilau.

Veuke vodé srptoleti pa geseni zalegéjo polonje Barja skoro vsikšo leto. Inda svejta so lidgé svoje rame zozidali samo na mali bregaj, gnesnaden najde-

mo iže že na srejdji krajine tō. Tejm lidam voda dostakrat napuni zamanice.

Krajina se zové Barje, je pa donk sploj ovaška kak drūga

Dostakrat je polonje krajine pod vodaav

barja. Gda so tam začnili kopati djarko, je voda vōposenila. Tam pa donk živé dosta takši stvarin pa rastlin, štere samo tam leko najdemo pa je več samo sploj malo geste. Ništerni pravijo, ka je zdaj že prekisnau, pa skriv-

maurdja, njegvi topeu luft zavolo viski bregauv ne more do krajine priti. Prejk meglénoga Barja je že pred staupejdeset lejtami pelala železnica iz Beča

prauti Trsti. Te so samo žmetno dosegnili, ka aj se železna paut pomalek zdigava. Tistoga ipa so zozidali pau kilomejtera dugi viadukt, za šteroga so brodili, ka je najbolje zanimiva zidina na pauti. Med bojnov so ga Nemci zbombarderali, gnes stogi na njegovom mesti samo edna soja.

Srejdji male barjanske vesnice *Bistra* stogi stari klaušter, šteri je gnes najbolje eričen po tom, ka je v njem *Tehniški muzej Slovenije*. Tam so zbrane stare škeri, štere so nūcali tišlarge, djagri pa ribiči, leko pa vidimo mašine iz tekstilni pa električni fabrik tō. V zidinaj klauštra nutpokažejo eden mlin pa žago tō, najbolje erični pa so gvūšno avtonge, štere je od tihinski voditelov daubo maršal Tito kak dar.

Leko je zemla méka, leko se trausi, leko pridejo povaudni, človek vsikder najde mesto za svoj dom. Leko krajino ovaško naredi, vsikder pa mora znati, ka je nej gvūšno un gospodar. Poštūvati mora Mater Naravo in živeti vkūper ž njauv, kak se ma je tau prišikalo na Ljubljanskim barji tō.

OD SLOVENIJE...

Zgodovinsko srečanje predsednikov v Trstu

Predsedniki Slovenije, Italije in Hrvaške Danilo Türk, Giorgio Napolitano in Ivo Josipović so se 13. julija v Trstu sešli na zgodovinskem srečanju, ki je bilo tudi pomembno spravno dejanje. Najprej jih je pozdravil tržaški prefekt Alessandro Giacchetti, nato pa so obiskali Narodni dom, kjer so se predsedniki poklonili spominu na požig tega za Slovence v Italiji simbolno pomembnega poslopja 13. julija 1920. V Narodnem domu so se Türk, Napolitano in Josipović sešli s predsednikoma krovnih organizacij slovenske manjšine v Italiji, Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ) in Sveta slovenskih organizacij (SSO), Rudijem Pavšičem in Dragom Štoko, ter se vpisali v knjigo gostov. Kot je dejal predsednik Türk, Slovenija, Italija in Hrvaška gledajo tudi v prihodnost, med skupnimi nalogami, ki jih čakajo, pa je izpostavil skrb za manjšine. Trije predsedniki so iz Narodnega doma odšli pred spominsko obeležje italijanskim pregnancem iz Istre, Reke in Dalmacije, zgodovinsko druženje pa so Danilo Türk, Giorgio Napolitano in Ivo Josipović sklenili z udeležbo na Koncertu prijateljstva, na katerem so pod taktirko znanega italijanskega dirigenta Riccarda Mutija nastopili glasbeniki iz Slovenije, Hrvaške in Italije.

Slovenijo obiskal turški predsednik Gül

Turški predsednik Abdullah Gül se je mudil na dvodnevem uradnem obisku v Sloveniji. Z gostiteljem, predsednikom republike Danilom Türk, sta na Brdu pri Kranju govorila o dvostranskih odnosih, predvsem o možnostih poglobitve gospodarskega sodelovanja, odnosih med Turčijo in EU ter odprtih mednarodnih vprašanjih. Turčija sodi med 25 najpomembnejših zunanjetrgovinskih partneric Slovenije, o gospodarskem sodelovanju pa je tekla beseda tudi v okviru slovensko-turške poslovne konference. V okviru obiska se je turški predsednik srečal tudi s predsednikom DZ Pavlom Gantarjem, predsednikom vlade Borutom Pahorjem in županom Ljubljane Zoranom Jankovičem.

Slovenski den v Andovcaj v kejpaj pa rečaj

10. juliuša so v najmenjšoj slovenskoj vesi v Porabji organizirali slovenski den.

O samom programi, o dobotnikov priznanj ste leko šteli v naši zadnji novinaj. Tak smo mislili, ka vsi tisti, steri so v tistoj vročini poskrbeli za lejpi den, so si zaslužili, da jim posvetimo še eno stran v novinaj.

Dolenski župnik g. Vili Hribernik so služili sveto mešo, na steroj se je lepau napuno šator z verniki s te in druge strani nekdanešnje meje.

Büdünske ljudske pevke so nej samo v kulturnom programi gorštaupile, liki pri meši so tö aktivno sodelovale.

Od domanji skupin so v kulturnom programi popejvale ljudske pevke ZS iz Števanovec, stere so za tau priliko pripravile bole vesele pesmi.

Büdünsko kulturno-umetniško društvo je pripravilo dva veseliva skeča (jelenet). Pri doktorci pride do nesporazuma zavolo toga, ka una bole samo slavsko guči, dva pacienta pa po naše.

Ludwig aus Švajc se pripela na Goričko s ferarinom, s sterim ma dosti nevole. Tekst za skeč, steri je samo en tau dukše igre, je napiso Andrej Lainšček.

Za veseli konec programa so poskrbeli Veseli lajkoši. Na njino muziko so ništrni (en avtobus turistov je tö biu iz Slovenj Gradca) celau plesati začnili.

»Slovenski sem se od drugi delavcov navčila«

Skur vsakša porabska ves dvojezično tablo ma pred vasico, gde piše, v štero ves smo se pripelali, zvün Dolejnoga Senika, štera v tri djezikaj ma ménje napisano. V madžarščini, v slovenščini pa v nemščini. Vsigdar, gda sem se prejk te vesi pelo, tau mi je napamet prišlo, baug djeste taši, steri guči vse tri djezike. Nej bi mislo, dapa najšo sem edno tetico. Istino, ka je njeni materni jezik nemški, dapa ona se navčila slovenski tō. Kak pa zaka, od tauga sem spitavo tatico *Eržiko Racker Kovač* z Dolejnoga Senika.

• *Vaš materni djezik je nemški, vi ste se tū naraučili na Dolejnjom Seniki, od kec so pa valaun vaši stariške?*

»Moji stariške pa ešče dejdak pa baba tō so se tū naraučili, če dobro vejm, te so njihni stariške iz Jugoslavije prišli. Moj oča so v štiridesetpetoga mrli pa so v Ritkarovci pokopani. Oni so dobro znali nemški pa slovenski tō, pa ešče šteti pa pisati so tō znali v obadvaujom djeziki. Moja mati je iz Neumarkta bila pa devetstaudevetoga leta se je naraučila. Ona se je tam nemški pa vogrski včila v šauli, zato ka te se je ešče tisti tau k Vaugrom držo pred prvo svetovno bojno.«

• *Tistoga reda so tū na Dolejnjom Seniki samo nemški gučali?*

»Več je bilau Nemcov kak Slovincov tistoga reda. Samo tau je pomalek od lejta do lejta dolaprišlo pa vsigdar menja nas baude tisti, steri gučimo nemški. Moji mlajši tō dostakrat pravijo, kak so nauri bili, ka so se nej navčili.«

• *Kak pa gde ste se vi navčili slovenski?*

»Slovenski sem se te navčila, gda sem že starejša bila, te gda sem delat odla. Zato ka smo se te v šauli bola samo vogrski včili, par lejt pred

bojnov, ka smo se včili nemški. Istino, doma smo mi samo nemški gučali. Dapa stariške, dejdak pa baba so perfekt gučali slovenski.«

• *Gde so se oni navčili?*

»Oni so se tū v vesi navčili eden od drugoga, steri so

znali slovenski. V nedelo, gda smo k meši šli, gnauk so nemški rožni vejnec molili, drugo nedelo pa slovenski rožni vejnec. Po bojni se je tau že obrnau, vsakši je bola samo vogrski gučo, spoj pa Nemci, zato ka so se bodjali, ka do je parganjali, če do nemški gučali. Moj mauž je iz Kradanovec bijo, on je nej gučo nemški pa nej slovenski, dapa vse je razmo. Slovinci je zato razmo, ka je sedem lejt v Rusuškom bijo zgrableni, tam se je nika rusuški navčo pa za volo tauga je razmo Slovence tō. Vnuki zdaj že dostakrat pravijo, kak dobro bi bilau, če bi se navčili nemški. Dja sem tak vsigdar pravla, kelko djezikov vejš, telko si vrejden.«

• *Gde ste vi začnili delati?*

»Od petdesetprvoga leta sem v »szociális otthoni« (dom za duševno prizadete) začnili delati. Tri lejta sem delala, gda sem

na porodniško odišla. Pet mlajšov sem mejla, dapa zdaj že samo trdje živejo. Potistim sem dugo nej dobila delo, zato ka so brata Nemci odpelali pa je v vauzi bijo. Te mi je gnauk Glanz Laci, steri je v pekarni v varai prejdjen biu, pravo, aj dem k njemi v pekarno delat. Tam smo vse fele pecivo delali pa pekli. Edno leto sem vejn tam delala, pa te sedemdesetdruga sem se glasila na železnico delat, pa te od tistec sem šla v penzijo. V tauj dve mestu sem se navčila slovenski, zato ka kauli

mena je spoj dosta Slovincov delalo. Od njij sem se te pomalek navčila slovenski gučati. Ešče zdaj, če se srečam z njimi, me pitajo, če vejm eške slovenski. Razmeti ešče zdaj vse razmejm, samo gučati mi je težko, zato ka rejdko mam priliko slovenski se pogučavati. Najbola se te pogučavam slovenski, gda v Ritkarovce dem na cintor na vsisvecovo. Dobro bi bilau, če bi na keden stoj sé prišo k meni pa samo slovenski bi se leko pogučavala. Dapa zdaj sem že pomalek tak, ka v nemščini že tō pozabim, kak trbej boga moliti, zato ka človek samo v madžarščini moli v cerkvi. Sama od sebe bi slovenski nej znala moliti, dapa če bi stoj začno, te bi že šlau. Moja sausedica vsigdar prejkprinesé Porabje novine, tiste tō vöpreštém, dapa najbola samo tisto, štero tak v porabščini pišejo.«

• *Če se vam senja, te v nemščini, v madžarščini*

ali v slovenščini?

»V tistom djeziki se mi senja, ranč gde sem. Če med Slovinci, te slovenski, če med Nemci, te nemški pa ranč tak vala tau za vogrsko rejctō. Večer, gda ne morem spat, te slovenski radijo poslušam, zato ka vsigdar taše dobre naute špilajo, ka je veselje poslušati.«

• *Kak ste vi Slovinci pa Nemci vküp živeli tū na Dolejnjom Seniki?*

»Dobro, nikdar nišo problememo smo nej meli eden z drugim. Dostakrat smo vküpprišli Nemci, Slovinci, gda smo guščice lüpali ali kaj drugo delali, gnauk smo slovenski, gnauk smo nemški ali vogrski popejvali. Ranč kak je prišlo ali sto je začno popejvati, tak smo te mi drugi popejvali za njim. Bilau je tak, ka smo slovenski začnili nika parpovejdati pa nemški tak njali. Ranč smo nej vpamet vzeli, ka smo že obrnau. Tau je tak bilau, pa tak bi moglo biti tau vsepovsedik, gde več manjšin vküp žive. Samo gnesden je tau že rejdko, zato ka nega prilike, ka bi tak vküp leko prišli. Dapa pravica je tau, ka nas je že malo, če Slovence gledam ali Nemce. Mladim dostakrat pravim, ka mati ešče zna slovenski, te se ti zaka ne navčiš. Tau de tebi vsigdar samo na hasek. Fejst me čemeri tau tō, gda starejši, šteri dobro znajo nemški, se vogrski mantrajo pa nika tučejo. Ti se zaka mantraš vogrski, gda vejš nemški pa slovenski. Vejpa za volo mlajšov, pravijo oni. Vi samo gunčite tak, ka je vaš materni djezik, vej se mlajši navčijo, nej se trbej bojati. Kak ste se vi navčili dva, trij djezike, tak se oni tō navčijo, samo nej slobaudno se z njimi vogrski pogučavati.«

Karči Holec

... DO MADŽARŠKE

Koliko let naj ne bi bili politično aktivni bivši vojaki in policisti?

Poslanca, člana FIDESZ-a János Lázár in Máté Kocsis, sta pripravila predlog za spremembo ustave. Na podlagi te spremembe, v kolikor jo parlament sprejme, vojaki, policisti in zaposleni pri tajnih službah vsaj tri leta po zapustitvi službe pri oboroženih silah ne bi smeli kandidirati na lokalnih, državnoborskih in evropskih volitvah. Ustava je do zdaj prepovedovala le to, da bi se profesionalno zaposleni pri oboroženih silah ali v tajnih službah včlanili v politične stranke. Če je kateri izmed njih kot neodvisen kandidat bil uspešen na volitvah, je za časa mandata zamrznil svoj staž, po koncu mandata pa ponovno stopil v aktivno službo. Sindikat oboroženih sil je prosil vlado za usklajevanje, če to ne bi bilo uspešno, se bo obrnil na ustavno sodišče.

Komisar obljublja podatke, koliko škode je povzročila prejšnja vlada

Komisar za obračun, ki ga je imenovala Orbánova vlada pred kakšnim mesecem, obljublja strogo kontrolo pri pregledu finančnega poslovanja prejšnje vlade, predvsem posameznih ministrstev. Po njegovem mnenju je že do zdaj naletel na nekatere sumljive posle, ko so »z usklajenimi državnimi akcijami prišla do državnih virov določena zasebna podjetja«. Izjavil je, da bo posebej skrbno pregledal transakcije, ki so bile povezane z ministri Gyurcsányeve vlade. Kot primer je navedel, da je bivša ministrica za delo in socialo – po preteku svojega mandata – podpisala pogodbo za ekspertizo z lastnim ministrstvom za 6 milijonov forintov. Omenil je tudi bivšega ministra za šolstvo, ki je tik pred potekom mandata podpisal več pogodb z eksperti, ki bremenijo sedanje ministrstvo za več sto milijonov forintov.

Sprememba datuma

Zaradi sovpadanja prireditve bo Porabski nogometni pokal v Števanovcih 1. avgusta in ne 25. julija.

Pogovor z dr. Katarino Munda Hirnök

»Da mlajše generacije ne bi pozabile tega groznega obdobja«

23. junija je minilo 60 let od takrat, ko so prvi transport ljudi iz obmejnih območij odpeljali v prisilna delovna taborišča na Hortobágy. Težka petdeseta leta niso zaobšla Porabja, po sedanjih podatkih so iz slovenskih vasi deportirali kakih osemdeset družin. To problematiko raziskuje

dr. Katarina Munda Hirnök, Porabka iz Sakalovcev, ki je sodelavka Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani. Na vprašanje, odkod ideja, da se je začela ukvarjati s tem mračnim obdobjem porabske zgodovine, je povedala: »S tematiko sem se srečevala že kot otrok, kajti na Hortobágy so deportirali tudi

Katarina Munda Hirnök pripravljena za na teren

mojo babico, mamo in teto. Kot otroku so se mi pripovedovanja zdela nekaako pravljična in mistična. Kot raziskovalka na INV sem začela v zadnjih letih strokovno slediti tej tematiki. Preko interneta sem našla društvo »Hortobágyi Kényszermentekáborokba Elhurcoltak Egyesülete«, ki se intenzivno ukvarja z zbiranjem gradiva, z raziskovanjem in publicistično dejavnostjo. Takrat je dozorela moja odločitev, da se bom začela intenzivno ukvarjati s to tematiko. Sredstva za raziskovanje sem pridobila na Agenciji za raziskovalno dejavnost RS, kamor sem prijavila projekt. Pred tem sem približno eno leto, predvsem preko spleta, zbirala gradivo. Kupovala sem publikacije in prebirala članke. Motilo me je, da v monografijah, življenjskih zgodbah – prebrala sem jih več deset – ni bila posebej izpostavljena usoda Porabskih Slovencev. Takrat sem se od-

ločila, da je skrajni čas, da prijavim to tematiko. Projekt je bil odobren in poteka od lanskega maja.«

• *S kakšnimi metodami delas?*

»Odločila sem se, da bom uporabila različne raziskovalne metode, uporabljene v etnolo-

formbiroja med prebivalstvom slovenskih vasi v Porabju. Treba je izpostaviti etnologinjo Marijo Kozar. Njena dela so nepogrešljivi viri pri obravnavi omenjenega območja. Moram še omeniti delo Ferenca Stipkovitsa o Porabju, v katerem precizno uporablja arhivske vire. Ta knjiga je zelo koristna, ker obravnava politično dogajanje v omenjenem obdobju, kakor tudi študija Ágnes Sziklai Nagy z naslovom Porabje v obdobju Rákosijevega režima, ki na podlagi obširne raziskave obravnava vse vidike tistega obdobja.

Seveda sem prebrala članke Imreja Gráfika, ki se s Porabjem ukvarja v Etnoloških zvezkih, porabske življenjske zgodbe Jelke Pšajd in tudi članke, objavljene v Porabju in Slovenskem koledarju. Najbolj pomembno in urgentno se mi pa zdi terensko delo. Raziskovalci, ki so se do sedaj ukvarjali s to tematiko, Porabja niso obdelali na način kot določena druga območja na Madžarskem. Lahko rečem, da je nujno potrebno obiskati še živeče nekdanje deportirance, kajti ta generacija je zdaj stara 70-80 let ali celo več.«

• *Kako si se podala po porabskih vaseh? Ali si že imela kakšne sezname, kdo so bili deportiranci ali si se zanašala na »ustno izročilo«?*

»Že pri pregledu literature sem naletela na sezname deportirancev tudi iz Porabja. Ugotovila sem, da so priimki velikokrat popačeni. Tudi na podlagi tega sem ugotavljala, da ti ljudje niso opravljali terenskega dela, s Porabci so prišli v stik verjetno po telefonu. Me je pa razveselilo, ko sem izvedela, da je domačinka iz Števanovcev, Eteka Dončec napisala diplomsko nalogo o tej problematiki, h kateri je kot prilogo dodala seznam deportirancev, ki ga je sestavila na podlagi arhivskih podatkov. Ko sem začela s terenskim delom, sem

vzela njen seznam kot osnovo. Pri informatorjih ga poskušam na nek način preverjati in tudi identificirati ljudi. Na terenu se je hitro pokazalo, da seznam ni popoln. Tudi sama avtorica diplomskega dela je korektno napisala, da je bil sestavljen le na podlagi arhivskih virov.«

• *Kako te ljudje sprejemajo na terenu? Ali jih še zmeraj pesti »prastrah«, da se o tem obdobju ne sme govoriti?*

»Moram povedati, da sem pričakovala neko nezaupanje. Bila sem pozitivno presenečena, kajti družine so me vsepovsod lepo sprejele. Seveda sem povedala tudi o svojih koreninah, kar je gotovo pomagalo. Pripovedovali so mi o okoliščinah deportacij, kako so potovali, kako je potekalo življenje v zaprtih taboriščih in kako in kdaj so se vrnili. Ko so zaprli taborišča, jih je doletela še ena kazen, na svoje domove se niso smeli vračati. Od 1953 do 1956 so se raztepli po Železni županiji, delali so po državnih kmetijskih zadrugah. Po revoluciji 1956 so se začeli počasi vračati domov.«

• *Ali ti ljudje sploh vedo, zakaj so bili deportirani? Kaj ti pripovedujejo o tem?*

»Zmeraj vprašam informatorje, kaj mislijo, zakaj so jih odpeljali na Hortobágy. Odgovori so zelo različni. Ene so pač razglasili za kulake, bili so tudi politični vzroki, potem pa dobesedno karkoli. Nobeden ni

znal z gotovostjo trditi, da je bil za to in za to deportiran. Prav gotovo je bil vzrok tudi meja, sorodstvo na drugi strani, kajti to je bilo obdobje po Informbiroju. Zadoščalo je že, če je kdo »šimfal« režim v gostilni...«

• *Ali je lahko bil vzrok tudi slovenska pripadnost teh ljudi?*

»Moj namen je ugotoviti tudi to, ali je šlo tudi za narodnostni vidik, kajti madžarska literatura se s tem ni ukvarjala.«

Nagrobnik njene stare mame, ki je bila z dvema hčerka deportirana na Hortobágy

• *Kaj je namen raziskave?*

»Namen raziskovalnega projekta je, da nastane obsežen etnološki opis (z etnološkega vidika problematika še ni bila obdelana, bolj z zgodovinskega, pravnega in sociološkega) okoliščin deportacij, življenja v taboriščih in po vrnitvi iz njih kot tudi preučevanje posledic te individualne in družinske izkušnje za slovensko etnično skupnost v Porabju. Končni rezultat naj bi bila monografija. Upam, da se bodo našla sredstva, da bi monografijo izdali v slovenskem in madžarskem jeziku z daljšim povzetkom v tujem jeziku. Ves čas projekta pa nastaja audiovizualna dokumentacija. Naš namen je, da na podlagi tega naredimo znanstveno-raziskovalni film. Želimo razširiti vedenje o tej problematiki, oziroma da bi vse tisto, kaj se je dogajalo v tistem obdobju, predali mlajšim generacijam, da ne bi pozabili tega groznega obdobja.«

• *Ali ti ljudje sploh vedo, zakaj so bili deportirani? Kaj ti pripovedujejo o tem?*

»Zmeraj vprašam informatorje, kaj mislijo, zakaj so jih odpeljali na Hortobágy. Odgovori so zelo različni. Ene so pač razglasili za kulake, bili so tudi politični vzroki, potem pa dobesedno karkoli. Nobeden ni

znal z gotovostjo trditi, da je bil za to in za to deportiran. Prav gotovo je bil vzrok tudi meja, sorodstvo na drugi strani, kajti to je bilo obdobje po Informbiroju. Zadoščalo je že, če je kdo »šimfal« režim v gostilni...«

• *Ali je lahko bil vzrok tudi slovenska pripadnost teh ljudi?*

»Moj namen je ugotoviti tudi to, ali je šlo tudi za narodnostni vidik, kajti madžarska literatura se s tem ni ukvarjala.«

• *Kaj je namen raziskave?*

»Namen raziskovalnega projekta je, da nastane obsežen etnološki opis (z etnološkega vidika problematika še ni bila obdelana, bolj z zgodovinskega, pravnega in sociološkega) okoliščin deportacij, življenja v taboriščih in po vrnitvi iz njih kot tudi preučevanje posledic te individualne in družinske izkušnje za slovensko etnično skupnost v Porabju. Končni rezultat naj bi bila monografija. Upam, da se bodo našla sredstva, da bi monografijo izdali v slovenskem in madžarskem jeziku z daljšim povzetkom v tujem jeziku. Ves čas projekta pa nastaja audiovizualna dokumentacija. Naš namen je, da na podlagi tega naredimo znanstveno-raziskovalni film. Želimo razširiti vedenje o tej problematiki, oziroma da bi vse tisto, kaj se je dogajalo v tistem obdobju, predali mlajšim generacijam, da ne bi pozabili tega groznega obdobja.«

Marijana Sukič

OTROŠKI

V naši krajaj je čas vsigdar za časom šou. Inda je tak tüdi v eti krajaj šoula za časom šla, ali je tou ranč nej potrebno ekstra tolmačiti. Potrebno pa je vseeno povedati, ka je te šoula bila, zdaj je pa, kak vövidi, ranč nede. Tam, gde pa ešče je, pa glij tak začne proti kraji iti, vgašüvle pa že od naši dejdekov vse.

Nouvi časi nam tak kažejo, ka se šoule sploy več nedo nücale. Najbrž boudo vse, ka je do zdaj človek brodo pa trpo, za njega mašini delali, tak ka de v bodočnosti lidem šlo kak v raji. Te si nemo meli več kaj začniti, pa mo se od dugoga časa grizli. Nej se trbej bojati, ka bi nam tou bilou žmetno, zato ka nam je takše delo vsigdar dobro šlo. Malo brige pa se pri tom itak vöpokaže:

MLAŠEČI

mujs se je pitati, što de nam té čedne ma-

šine delo.

Inda so tej brig nej meli. Šoula je bila, kakšakoli je bila. Tam v douli je tüdi ena stala, ešče za »Ferencjoška« napravlena. Mejla je več prostorov. V najvejšom so se deca včili. Z dugi zelejni kloupi je vsaki den puno košavi glav vögledalo. Malo so se deca včili, malo pa na tablice z griflinom pisali, ali pa bizalivali, zmes pa norosti delali. Vse je probo vküp držati pa nad decov ladati eden školnik. Če glij je že fejest stari bijo, je vseeno svojo obrt dobro ta delo. Njegova glavna šker je bila leskova šiba. Pa nej samo ena. Deca so mogli skrb meti, ka ji je vsigdar bilou na prebejranje: ene za packe in grüške sekati, drüge pa za deraše prašiti. Školnik je živo v šouli sam, pa so njemi mogli deca vse kaj pri iži taopravlati. Ograček so vred jemali, drva so sekali pa je v drvarnico spravlati, eni so kaj mogli sküjati, sprtoletje so

pa ešče piščance, štere je kvoka po dvorišči vodila, mogli paziti, ka je nej bi sraka taznosila.

Vsefelé se je godilo, pa se je ednok zgoudila tüdi takša prilika. Školnik se je, da njemi je najbrž prek prišlo se z decov z računi pa s pisanjom cukati, postavo pred svoj sto, šteri je bijo na malom oudri postavleni, tak ka je deco od vrkaj doj gledlo, pa zapovedo:

»Ilonka, idi v künjo po škarice, prle pa mi moj stolec sé prinesil!«

Deca so včasi znali, ka se zdaj ma goditi, zato ka se je ceremonija, štera ma zdaj na redi biti, že večkrat godila. Ilonka je včasi vö s klopi stoupila, pa odišla v künjo po škarice, kak njej je bilou zapovejdan. V tom časi se je školnik lepou razkoračo na stouci tam pred decov, pa glavou nazaj vrgo, Ilonka njemi je pa začnila kosminje z vüj vörezati. Deca so po tiuma vsigdar v smej šli, ali

na glas so se vseeno nej vüpali smejati, zato ka so dobro znali, ka de se njim te godilo. Tüdi Ferko je nej zdržo, ka njemi nej bi lampe narazno šle, malo se njemi je pa tüdi nouro vidlo, ka si školnik takše da pred vsejmi delati, zatou je po tiuma pravo svojmi sousei, šteri je bole z bogate iže doma bijo:

»Če mi vütro šunko pa krüj prineseš za djüžino, staroga tak postrašim, ka do se vsi deca stoga smejali.«

»Ne vüpaš! Ali če tou napraviš, ti rejsan vütro krüj pa šunko prinesem,« je Ferkov pajdaš njemi nazaj pravo.

Ferki je tou nej bilo potrebno dvakrat praviti. Naraj je gori stano, pa je tak z zvezkom (irkov) po kloupi vdaro, kak da bi bomba poučila. Vsi so se toga fejest prestrašili, Ilonki so pa škarice vkriž zletele, tak ka je školnika v vüjo do krvavoga piknila. Školnik je cejli rdeči v obraz gor skočo pa skričo:

»Šteri je tou napravo? Vö!«

Glave so se poveznile, v razredi pa je gratala mrtveča tišina. Nišče je nej vüpo z glavov ranč migniti nej. En čas so školniki oči šle od enoga do drugoga, a krivca je nikak nej mogo vönajti, zato je zapovedo:

»Vsi k dveram, pa v red!«

Deca so včasi bougali. Packe pa grüške so vse poprek letele, liki stari lidje, šteri so tou priliko doj davali, so nej gvüšno znali, če so vsi deca za zasluženi štrof na red prišli, ali je pa školniki prle sapa sfalila. Pa tüdi so nej znali povedati, če je Ferko djüžino na drügi den zaistino doubu ali pa nej. Znali so pa povedati, ka je školnik od velkoga mantranja pa čemerov tak fejest fudo, ka se je ranč nej čülo, kak so deca joukali.

**Aleksander
Ružič**

KAUT

Pismo iz Sobote

Brsanje

Liblene moje, dragi moji, svejt se je vküper süno! To je gé katastrofa! Ja, tak smo gučali nej dugo nazaj, gda so naši slovenski podje, ka vejo labdo brsati, mogli domou iz Afrike priti. Depa za té čas, gda so tam bili, je bilau trno lepau.

Gda so naši podje eške trno dobro brsali, je bilau vse vcejlak ovak. Niške se je nej za nika drugo brigo kak samo za tau brsanje labde. Poglente! Naši najbolje prejdnji se bojnajo s krizo. Pa so se zgučali, ka se plače ne smejo zdigavati. Dvej leti morajo plače ostanoti takše, kakše so zdaj. Niške je na tau nika nej povedo. Kak bi pa, če pa so naši podje tak dobro labdo brsali. Tadale je odišlo dosta fabrik pa firm k vrugi. Lidje so ostanoli brezi pejnez, že tri mejsece brezi plač, gospaudje pa so si žepke do vreka s pejnezami napunili. Nikoga nej preveč

glava bolejla. Kak bi pa, vej pa naši podje tak dobro vejo labdo brsati. Pa so se naši glavacke zgučali, ka je bencin nej najbolje dragi. Zatoga volo mujs mora biti bole dragi pa je bole dragi grato tö. Takši je gé vsikšo leto, prva se začne turistična sezona. Depa tau je tak mimo odišlo, kak bi se sploy nika nej zgodilo. Kak bi pa ovak bilau, vej pa naši podje najboukše na svejti labdo brsajo. Tadale so naši prejdnji zdignoli porcije na zemljo, na vodau, na velke pa male rame pa eške vsefele drugo. Depa kak bi se tau ranč nej zgodilo. Kak pa bi ovak bilau, vej so pa naši podje tak dobro labdo brsali es pa ta.

Vejn so naši prejdnji na tau Afriko kuman čakali. Kuman so čakali, ka se začne tau brsanje labde, ka do leko delali, ka do škei. Mi, mi mali lidje pa nemo nika vidli, nika čüli pa

nika prajli. Kak bi pa ovak bilou, vej pa so naši podje bili v Afriki pa so ranč nej tak lagvo špilali. Pa je ranč tak, kak tej naši prejdnji, delala moja tašča Regina, trno čedna ženska, tö. Prejk tevena pa katalogov pa po telefoni je vse fele nut pokipüvala. Od nas domanji je niške nika nej vpamet vzeu. Kak bi pa ovak bilau, če pa smo samo na tau brodili, kak naši podje dobro labdo brsajo. Zdaj, gda je tau preminulo, zdaj smo kuman vpamet vzeli, ka je naprajla. Zdaj, gda tau nekaj mora plačati. Gvüšno, ka nej una! Gvüšno, ka de tau šlau iz moje žepke, če eške sploy kaj pejnez nut geste. Depa po ednom kraji je dobro gé, ka so nej tadale šli tej naši podje. Ovak bi eške vse več küpila pa bi katastrofa bila eške vekša.

Pa bi bila eške vekša katastrofa, vekša ovak tö. Kak bi bilau,

če bi naši podje ostali v tistoj Afriki eške deset dni duže. Baug moj, naši prejdnji bi nas vejn leko odali pa bi tau sploy nej vpamet vzeli! Depa pomalek vpamet vzememo, ka vse se je vömenilo. Ka vse se je na lagvejše vömenilo, gda so naši podje tak dobro labdo brsali. Pomalek gor pridemo, ka nas je tau dobro brsanje naši pojbov trno drago prišlo. Pa na tau tö gor pridemo, ka je nej tau katastrofa, ka so uni nej tadale šli v tistoj Afriki.

Nej, sploy nej! Kak sam že napiso, katastrofa se je zgodila pri nas doma. Rejsan dobro, ka so nej duže tam ostanoli! Depa liblene moje, dragi moji, aj vas zatoga volo ne boli glava. Kak pravi moja tašča Regina, trno čedna ženska:

»Vse pride pa vse odide tö!«
Vi pa mi ostante tadale zdravi, lejpi pa radi se mejte tadale, kak bi na toum svejti ranč nej bilau nikšne katastrofe.

Miki

Ne pozabite pogledniti!
Vpogled - magazin Porabja
Bepillantó -
A Rába-vidék magazinja
Na ogled je vsakši torek ob
18.30 vöri na Gotthárd TV
Ponovitvi: ob petkaj ob 20. vöri,
ob nedelaj v 13.30 vöri

6.50 KULTURA, 6.55 ODMEVI, 7.40 NA ZDRAVJE!, 9.00 NUKI IN PRIJATELJI - LOLA SE RAZJEZI, RIS., 9.05 MOJSTER MIHA, RIS., 9.15 MARČI HLAČEK: ZAKLAD, RIS., 9.40 MODRO POLETJE, ŠP. NAD., 10.10 BIBIJI: POBEGLA ROKAVICA, RIS., 10.20 BISERGORA: ŽIDANA MARELA, LUTK. NAN., 10.30 MARTINA IN PTIČJE STRAŠILO, 10.40 IZ MESTA NA VAS, DOK. FILM, 10.55 ENAJSTA ŠOLA: KOLIŠČA, 11.25 TO BO MOJ POKLIC: PEČAR, 12.15 OSMI DAN, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 ZDRAVJE V EVROPI, DOK. SER., 14.00 KNJIGA MENE BRIGA, 14.20 UMETNI RAJ: BENEŠKI FILMSKI FESTIVAL, 17.15 PRIMORSKI MOZAIK, 17.50 MOSTOVI - HIDAK, 18.25 ISTRA SKOZI ČAS, DOK. ODD., 19.00 ZLATA ŠESTDESETA - NOSTALGIJA ZA ALENKO PINTERIČ, 20.00 PORTOROŽ: TENIS (Ž), ODPRTO PRVENSTVO SLOVENIJE, 22.05 LJUDJE IN MIŠI, AM. FILM, 23.50 ŽENSKA SOKOL, AM. FILM, ZAKON V MODREM, IT. NAD., 3.45 INFOKANAL

PETEK, 23.07.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 11.50 TV PRODAJA, 12.20 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 23.07.1992, 12.45 EVROPSKI MAGAZIN, 13.15 ČRNO BELI ČASI, 14.00 (NE)POMEMBNE STVARI: ZDRAVJE, 14.45 MULČKI: VRTEC LJUBLJANA, OTR. SER., 15.10 NA UTRIP SRCA, 16.20 UMETNI RAJ: BENEŠKI FILMSKI FESTIVAL, 17.15 PRIMORSKI MOZAIK, 17.50 MOSTOVI - HIDAK, 18.25 ISTRA SKOZI ČAS, DOK. ODD., 19.00 ZLATA ŠESTDESETA - NOSTALGIJA ZA ALENKO PINTERIČ, 20.00 PORTOROŽ: TENIS (Ž), ODPRTO PRVENSTVO SLOVENIJE, 22.05 LJUDJE IN MIŠI, AM. FILM, 23.50 ŽENSKA SOKOL, AM. FILM, ZAKON V MODREM, IT. NAD., 3.45 INFOKANAL

SOBOTA, 24.07.2010, I. SPORED TVS

6.10 KULTURA, 6.20 ODMEVI, 7.00 IZ POPOTNE TORBE: KAKO NASTANE LUTKOVNA PREDSTAVA, 7.20 MIHEC IN MAJA, OTR. SER.; ZAJČEK BINE: DIRIGENT, LUTK. NAN.; RIBIČ PEPE: Z ZABAVNO ČRKO Z V ZASAVJU, OTR. NAD., 8.45 ENAJSTA ŠOLA: KOLIŠČA, 9.15 TOLPA IZ SUGAR CREEKA, AM. FILM, 10.45 POLNOČNI KLUB: MLADI IN KULTURA DIALOGA, 12.00 TEDNIK, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 14.15 MOJE IME JE FISH, AM. FILM, 15.55 SOBOTNO POPOLDNE, 15.55 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 16.10 IZ SOBOTNEGA POPOLDNEVA, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 OZARE, 17.20 POLETNI ZAKAJ PA NE, 17.35 NA VRTU, 18.00 POPOLNA DRUŽINA, 18.10 Z DAMIJANOM, 18.40 PRIHAJA NUDI, RIS., 19.00 DNEVNIK, UTRIP, VREME, ŠPORT, 20.05 PRIDI V PARADIŽ, AM. FILM, 22.15 PRVI IN DRUGI, 22.40 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.10 LEGENDE VELIKEGA IN MALEGA EKRANA: VLADIMIR FRANTAR, 0.15 DELOVNI PROSTOR, AM. FILM, 1.50 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 24.07.1992, 2.20 DNEVNIK, 2.40 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 3.05 INFOKANAL

SOBOTA, 24.07.2010, II. SPORED TVS

6.30 ZABAVNI INFOKANAL, 7.40 SKOZI ČAS, 7.50 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 24.07.1992, 8.15 POSEBNA PONUDBA, 8.40 PRIMORSKI MOZAIK, 9.15 TASMANSKA DRAGULJA, DOK. ODD., 10.20 DEKLICA, ŠVED. FILM, 12.00 ZIMSKI SPOMINI: VANCOUVER - ZOI 2010, UMETNOSTNO DRŠANJE - REVUJA, 13.30 VRHUNCI SVETOVNEGA PRVENSTVA V NOGOMETU: NEMČIJA - AVSTRALIJA, 15.15 KOLESARSKA DIRKA PO FRANCIJI, 17.30 PLAVAJ ZDAJ!, ŠPORTNA ODDAJA, 17.45 NOGOMET, TEKMA PRVE LIGE: NAFTA - PRIMORJE, 20.00 PORTOROŽ: TENIS (Ž), ODPRTO PRVENSTVO SLOVENIJE, 22.05 SLOVENSKI MAGAZIN: GORIŠKA, 22.30 LA ROUX & CHEMICAL BROTHERS - DOWN TO THE SESSION & LIVE SINGLES, 23.20 SOBOTNO POPOLDNE, 1.35 ZABAVNI INFOKANAL

NEDELJA, 25.07.2010, I. SPORED TVS

7.00 ŽIV ŽAV: TELEBAJSKI OTROŠKA NANIZANKA, PIKA NOGAVIČKA, RIS., 9.50 MULČKI: VRTEC TURNIŠČE, OTR. SER., 10.20 ANIMALIJA: IZGINULE ČRKE, RIS., 10.45 PRISLUHNI MOI TIŠINI, 11.20 OZARE, 11.25 OBZORJA DUHA, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 ŠTEVERJAN 2010, 14.40 PRVI IN DRUGI, 15.00 ANNE Z ZELENE DOMAČIJE, KAN. FILM, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.20 HRIBOVSKA SAGA, DOK. ODD., 18.10 DIHAJ Z MANO, 18.25 TONI IN BONI - KAPITANČKI, RIS., 18.30 MUSTI, RIS., 18.35 ČARLI IN LOLA, RIS., 19.00 DNEVNIK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 20.05 FRANC ARKO: ZVESTI PRIJATELJI, SLOV. FILM, 21.45 ŽREBANJE LOTA, 22.00 ŠPALTNA EKSPRES, DOK. FILM, 23.10 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.40 PREVARA, AM. FILM, 1.40 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 25.07.1992, 2.05 DNEVNIK, 2.25 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.55 INFOKANAL

NEDELJA, 25.07.2010, II. SPORED TVS

6.30 ZABAVNI INFOKANAL, 8.25 SKOZI ČAS, 8.35 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 25.07.1992, 9.00 POMAGAJMO SI, 9.30 30. SREČANJE TAMBURASEV IN MANDOLINISTOV SLOVENIJE, 10.05 CIGIBAN POJE IN PLEŠE, 11.25 SELIK IN KATARINA, NORV. FILM, 13.30 SLOVENSKI MAGAZIN: GORIŠKA, 13.55 ZDRAVJE V EVROPI, DOK. SER., 15.15 KOLESARSKA DIRKA PO FRANCIJI, 18.00 VRHUNCI SVETOVNEGA PRVENSTVA V NOGOMETU: ANGLIJA - ZDA, 19.40 ODPRTO DRŽAVNO PRVENSTVO V PLAVANJU, 20.00 PORTOROŽ: TENIS (Ž), ODPRTO PRVENSTVO SLOVENIJE, 22.05 OBISKOVALCI 2 - HODNIKI ČASA, FR. FILM, 0.00 PODKRALJI, IT. NAD., 0.55 ZABAVNI INFOKANAL

PONEDJELJEK, 26.07.2010, I. SPORED TVS

7.05 UTRIP, 7.20 ZRCALO TEDNA, 7.40 NA ZDRAVJE!, 9.00 NUKI IN PRIJATELJI, RIS., 9.05 MOJSTER MIHA, RIS., 9.15 MARČI HLAČEK, RIS., 9.35 MODRO POLETJE, ŠP. NAD., 10.10 BIBIJI, RIS., 10.15 VIPO - PUSTOLOVŠČINE LETEČEGA PSA, RIS., 10.30 FIFI IN CVETLIČNIKI, RIS., 10.40 MULČKI, OTR. SER., 11.05 NA KRILIH PUSTOLOVŠČINE, DOK. NAN., 11.30 ŠOLA EINSTEIN, NEMŠ. NAN., 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 NAŠI VRTVOI, DOK. SER., 13.45 POLNOČNI KLUB, 15.00 POROČILA, 15.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.45 PIKA NOGAVIČKA, RIS., 16.10 RISANKA, 16.20 BUBA GUBA, LUTK. NAN., 16.35 PODSTREŠJE, IGR. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 18.30

ZREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.40 KLOVN KIRI, RIS., 18.45 PUJSA PEPA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 NAŠA KRAJEVNA SKUPNOST, 20.45 STARŠI V MANJŠINI, ANG. NAD., 21.15 ISTRA SKOZI ČAS, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 PODOBA PODOBE, 23.30 GLASBENI VEČER, 0.30 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 26.07.1992, 0.55 DNEVNIK, 1.30 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.00 INFOKANAL

PONEDJELJEK, 26.07.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 11.15 TV PRODAJA, 11.45 SOBOTNO POPOLDNE, 14.25 30. SREČANJE TAMBURASEV IN MANDOLINISTOV SLOVENIJE, 14.55 SLOVENCI V ITALIJI, 15.25 POSEBNA PONUDBA, 15.45 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 26.07.1992, 16.10 OSMI DAN, 16.40 SLOVENSKI MAGAZIN, 17.05 PRVI IN DRUGI, 17.25 TO BO MOJ POKLIC, 18.00 POLLY ADLER, AVST. NAD., 18.40 ROŽNATI PANTER, RIS., 18.55 IZ SOBOTNEGA POPOLDNEVA, 20.00 V SENCII DINOZAVROV, DOK. SER., 21.00 STUDIO CITY, 22.00 KNJIGA MENE BRIGA, 22.20 ČRNI PETER, ČEŠK. FILM, 23.45 ZADNI DNEVI, AM. FILM, 1.15 V SENCII DINOZAVROV, DOK. SER., 2.15 ZABAVNI INFOKANAL

TOREK, 27.07.2010, I. SPORED TVS

6.50 KULTURA, 7.00 ODMEVI, 7.40 NA ZDRAVJE!, 9.00 NUKI IN PRIJATELJI, RIS., 9.05 MOJSTER MIHA, RIS., 9.15 MARČI HLAČEK, RIS., 9.35 MODRO POLETJE, ŠP. NAD., 10.05 BIBIJI, RIS., 10.15 ZLATI PRAH, LUTK. NAN., 10.25 FELIKSOVA PISMA, RIS., 10.35 MOJ DEŽNIK JE LAHKO BALON, LUTK. PREDSTAVA, 11.05 ZGODBE IZ DIVJINE, DOK. NAN., 11.40 ŠPALTNA EKSPRES, DOK. FILM, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 FRANCOZI V POSOČJU, DOK. FELJTON, 13.40 PODOBA PODOBE, 14.05 DUHOVNI UTRIP, 14.20 OBZORJA DUHA, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 IZGANJALCI VEŠOLJCEV, RIS., 16.10 PROFESOR PUSTOLOVEC, 16.25 POTPLATOPIŠ, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 ZGODOVINA ARHITEKTURE, DOK. ODD., 18.00 NAŠI VRTVOI, DOK. SER., 18.30 ŽREBANJE ASTRA, 18.40 BACEK JON, RIS., 18.45 POKUKAJMO NA ZEMLJO, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 VRTIČKARJI, TV NAD., 21.00 KANGCENZENGA, DOK. ODD., 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 SOJENJE MILOŠEVIČU, DOK. SER., 0.05 PRAVA IDEJA!, 0.30 ZGODOVINA ARHITEKTURE, DOK. ODD., 1.00 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 27.07.1992, 1.25 DNEVNIK, 2.00 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.25 INFOKANAL

TOREK, 27.07.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 12.50 TV PRODAJA, 13.20 DOBER DAN, KOROŠKA, 13.50 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 27.07.1992, 14.15 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 15.10 PRISLUHNI MOI TIŠINI, 15.40 STUDIO CITY, 17.05 MOSTOVI - HIDAK, 17.40 ŠTEVERJAN 2010, 18.55 BARCELONA: EVROPSKO PRVENSTVO V ATLETIKI, 21.35 PRAVA IDEJA!, 22.00 PODGANJI TROP, AM. FILM, 23.55 BLAZNOST, AM. FILM, 1.35 ZABAVNI INFOKANAL

SREDA, 28.07.2010, I. SPORED TVS

6.50 KULTURA, 7.00 ODMEVI, 7.40 NA ZDRAVJE!, 9.00 NUKI IN PRIJATELJI, RIS., 9.05 MOJSTER MIHA, RIS., 9.15 MARČI HLAČEK: BELI MORSKI VOLKOVI, RIS., 9.35 MODRO POLETJE, ŠP. NAD., 10.05 BIBIJI: ROBOTSKO DELO, RIS., 10.10 OBISK V AKVARIJU, POUČNA ODDAJA, 10.15 KOT ATA IN MAMA, OTR. NAN., 10.40 PROFESOR PUSTOLOVEC, 11.00 POTPLATOPIŠ, 11.20 ZGODOVINA ARHITEKTURE, DOK. SER., 12.00 KANGCENZENGA, DOK. ODD., 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 NAŠA KRAJEVNA SKUPNOST, 13.50 DRUŽINA: KLIC NARAVE, DOK. SER., 14.20 SLOVENSKI MAGAZIN, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 MAKS IN RUBI, RIS., 15.50 MILAN, RIS., 15.55 MEDVEDEK, RIS., 16.05 RIS., 16.10 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 MOUNT EVEREST, DOK. ODD., 18.25 BOJAN, RIS., 18.30 LENI IN ČIVKA, RIS., 18.35 VRTNI PALČEK PRIMOŽ, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 20.05 BONNEVILLE, AM. FILM, 21.40 ŽREBANJE LOTA, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.10 BREZ REZA: IZZIV ODPORA, 23.40 MOUNT EVEREST, DOK. ODD., 0.35 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 28.07.1992, 1.00 DNEVNIK, 1.40 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.05 INFOKANAL

SREDA, 28.07.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 11.10 TV PRODAJA, 11.40 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 28.07.1992, 12.10 KNJIGA MENE BRIGA, 12.30 GLASBENI VEČER, 14.00 LEGENDE VELIKEGA IN MALEGA EKRANA: VLADIMIR FRANTAR, 15.00 ČRNO BELI ČASI, 15.55 HUBERT IN PES, FR. FILM, 17.20 MOSTOVI - HIDAK, 17.55 BARCELONA: EVROPSKO PRVENSTVO V ATLETIKI, 21.55 D. KOVAČEVIČ: BALKANSKI ŠPIJON, POSNETEK PREDSTAVE SNG DRAMA MARIBOR, 23.35 SLOVENSKA JAZZ SCENA: BIG BAND RTV SLOVENIJA, STEVE KLINK, TADEJ TOMŠIČ IN MIA ŽNIDARIČ, 0.20 INFOKANAL

ČETRTEK, 29.07.2010, I. SPORED TVS

6.50 KULTURA, 7.00 ODMEVI, 7.40 NA ZDRAVJE!, 9.00 NUKI IN PRIJATELJI, RIS., 9.05 MOJSTER MIHA, RIS., 9.15 MARČI HLAČEK: V ZRAKU, RIS., 9.35 MODRO POLETJE, ŠP. NAD., 10.10 BIBIJI: CEDILO, RIS., 10.15 TELEBAJSKI: TELOVADBA, OTR. NAN., 10.40 ODDAJA ZA OTROKE, 11.10 BERLIN, BERLIN, NEMŠ. NAN., 11.40 SVETO IN SVET: KATOLIŠKA CERKEV V SLOVENIJI, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.30 BORO IN NJEGOVE NADNARAVNE SPOSOBNOSTI, TV NAN., 13.55 VRTIČKARJI: VODA, TV NAD., 14.20 VRTIČKARJI: NINANA, TV NAD., 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 VIPO - PUSTOLOVŠČINE LETEČEGA PSA, RIS., 16.00 FIFI IN CVETLIČNIKI, RIS., 16.15 NAJAZ V ŠOLO, DOK. FILM, 16.25 ENAJSTA ŠOLA: CIRKUS, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 (NE)POMEMBNE STVARI: BONTON, 18.25 ŽREBANJE DETELJICE, 18.40 BELA, RIS., 18.45 KATKINA ŠOLA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 TEDNIK, 21.00 MESTO NA ROBU, DOK. FILM, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 OSMI DAN, 23.35 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 29.07.1992, 0.05 DNEVNIK, 0.40 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.05 INFOKANAL

ČETRTEK, 29.07.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 12.25 TV PRODAJA, 12.55 V SENCII DINOZAVROV, DOK. SER., 13.45 BREZ REZA: IZZIV ODPORA, 14.20 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 29.07.1992, 14.45 SLOVENSKA JAZZ SCENA, 16.00 EVROPSKI MAGAZIN, 16.30 MED VALOVI, 17.00 MOSTOVI - HIDAK, 17.30 TO BO MOJ POKLIC: ZIDAR, 18.00 BARCELONA: EVROPSKO PRVENSTVO V ATLETIKI, 21.50 HUDIČEVKE, FR. FILM, 23.15 GOYEVE PRIKAZNI, AM. FILM, 1.10 ZABAVNI INFOKANAL

Folklorno srečanje v Moščancih

Kulturno-turistično društvo Moščanci je 26. junija 2010 za naslovom Peli in plesali so jih mati moja pripravilo 13. folklorno srečanje s podnaslovom *Zaplešimo z zamejskimi Slovenci*. V pestrom programu so gora staupele zvójn domanje mlašeče pa odrasle folklorne skupine pa puconski pevcev slovenske folklorne skupine iz Trsta v Italiji, iz Železne Kaple v Avstriji pa iz Sakalauvec na Vogrskem. *Folkorna skupina Slovenske zveze*

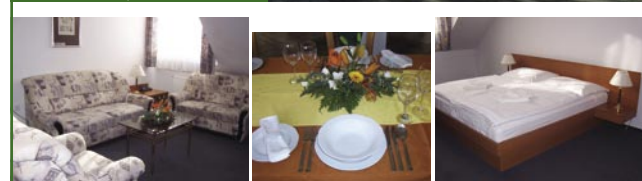
Sakalovci je pod mentorstvom gospe Dragice Kolarič iz Beltinca oprvin zaplesala svoj nauvi program, dolinske plese, stere harmoniki, Branko Bauman na bobeni pa Robi Tibaut na klarineti. Tradicionalni program je emo velki obisk, mnaugo ludi, ka svadoči, ka domanji narod v Moščanci želi meti vesele folklorne večere. Tau je leko največja pohvala organizatorji KTD pod vodstvom gospe Marte Horvat, steroj se z enim vsi porabski sodelujoči trno lepau zahvalimo za pozvanje pa prijeten sprejem. Moščanska folklorna skupina svoje plese letos tū leko nota pokaže Porabskim Slovencom, gda de Slovenska zveza mejla mednarodno folklorno srečanje v novembri v Monoštri.

Klara Fodor

Lipa
HOTEL · RESTAVRACIJA

Monošter - Szentgotthárd
Gárdonyi u. 1.

Tel.: (+36)94/383-060
E-mail: info@lipahotel.hu
www.lipahotel.hu

Zveza Slovencev na Madžarskem | Novice | Programi, prireditve

Zveza Slovencev na Madžarskem
Magyarországi Szlovének Szövetsége

Gardonyijeva 1
9970 Monošter/Szentgotthárd
Telefon: 00 36 94 380 208
00 36 94 552 596
E-pošta: info@zveza.hu

Porabje

ČASOPIS
SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič

Naslov uredništva:

H-9970 Monošter,
Gárdonyi G. ul. 1.;
tel.: 94/380-767;
e-mail: porabje@mail.datanet.hu
ISSN 1218-7062

Tisk: TISKARNA KLAR d.o.o.

Lendavska 1; 9000 Murska Sobota;
Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.

Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 22 EUR. Za ostale države 52 EUR ali 52 USD.

Številka bančnega računa: HU15
1174 7068 2000 1357 0000 0000,
SWIFT koda: OTPVHUHB